

[Finansministeren.]

gås frem med meget stor forsigtighed, idet grundlovens hovedregel — som jeg sagde dengang — stiler imod at beskytte privatlivets fred. Jeg føler trang til at gentage her i dag, at dette var mit synspunkt allerede ved førstebehandlingen, og det er fortsat mit synspunkt, og derfor har jeg også uden videre, efter at vi har drøftet disse problemer i udvalget, kunnet stille forslag om, at i disse sikkert ganske få tilfælde, hvor en skatteyder vil nægte skattevæsenet adgang og der altså skal være politimæssig bistand, skal det ske efter retskendelse.

I øvrigt mener jeg, jeg kan konkludere derhen, at ændringen af § 6, hvor man beholder udtrykket rimelig grund, skal forstås på en sådan måde — det har vi jo været enige om — at der ikke sker nogen realitetsændring i forhold til det af mig fremsatte lovforslag. Rimelig grund er altså en rimelig ligningsmæssig grund. Alle er enige om, at ligningsmyndighederne skal have adgang endda til uanmeldt besøg hos den enkelte skatteyder, og jeg vil også gerne understrege, at der er altså ikke tale om dette, at skattevæsenet nu skal ind i det enkelte hjem; det er et spørgsmål om en undersøgelse af de erhvervsdrivendes regnskaber.

Jeg er altså glad for, at der er enighed om disse synspunkter. Og så kan man forhåbentlig også blive fri for den, vi kan vidst godt sige demagogiske agitation, der har været ført imod dette lovforslag, netop på baggrund af, som man altså urigtigt sagde, at her ville finansministeren gennemføre en lov, hvorefter man nu med politiets hjælp kunne gå ind i privathjemmene. Jeg går ud fra, at efter at nu alle fem partier i udvalget, og nu også liberalt centrum, går helt ind for dette, så er denne diskussion forbi.

(Kort bemærkning).

Finn Poulsen: Det er mig ikke bekendt, at der af nogen af dem, der her i tinget har haft lejlighed til at beskæftige sig med kontrolloven, har været ført nogen demagogisk agitation.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg talte ikke om nogen af de partier, der er repræ-

senteret i folketinget; jeg talte om visse aviser, som har, synes jeg, ført en demagogisk agitation på dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 134) findes i tidende sp. 3433, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1519).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Egon Jensen: Jeg skal ganske kort anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag, som går ud på, at fjernvarmeværker under visse forhold er skattefri, og at der laves overgangsregler i forbindelse med overgang fra kooperationsbeskatning til aktieselskabsbeskatning, altså fra formue til indkomst; det tredje ændringsforslag er redaktionelt. Da lovforslaget i øvrigt tager sigte på at skabe overgangsregler, skal jeg ikke gøre flere bemærkninger.

Ømann: Dette lovforslag er jo ret teknisk betonet, idet det dels indeholder ajourføringer, der er en følge af ændrede beskatningsforhold for brugsforeninger m. v., dels ajourføring under hensyn til nylig foretagne ændringer på afskrivningsreglernes område. Men herudover er der dog tale om at sikre en kontinuitet i beskatningen ved selskabers overgang fra én beskatningsform til en anden. Særlig i relation til særlig indkomstskat. Der har i udvalget været bred enighed om disse korrektioner, og jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget og ligeledes for de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke udvalget for arbejdet og for den enstemmige indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1966-31. marts 1967.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 145) findes i tidenden sp. 4713).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Det kan jo ikke nægtes, at det er med en følelse af utryghed, man iagttaget de seneste måneders internationale udvikling. Når vi ser på, hvorledes krisen i det mellemste østen har udviklet sig, så finder jeg, at ordet, der mildt kan karakterisere situationen, er, at den er rystende: at vi i 1967 skal opleve en sådan udfoldelse af krigstrusler rettet fra flere lande mod andre lande eller mod et enkelt af disse lande, og at vi skal stå i en situation, hvor ingen af os tør garantere, at der ikke kan udbryde krig på et hvilket som helst tidspunkt, det skal være, og uden at nogen af os har garanti for, i hvilken udstrækning man vil blive i stand til at lokalisere denne krig.

Jeg skal ikke prøve på at fordele skyld og uskyld i sådanne internationale anliggender.

Det styre, der findes i Den forenede arabiske Republik eller Ægypten, som vi plejer at kalde det på dansk, er utvivlsomt et stort fremskridt i forhold til det tidligere styre, når man ser på indenrigspolitikken, den økonomiske politik osv.; men lige så ubestrideligt er det efter min opfattelse, at det er den udenrigspolitik, det nye styre fører, der bringer freden i fare. Vi ved ikke, hvad stormagterne vil gøre i denne situation; der verserer rygter og forlyder oplysninger af mere eller mindre pålidelig karakter, men jeg tror, de fleste i Danmark vil være enige i, at det afgørende må være, at såvel stormagterne som de mindre magter forsøger at få FN til at virke over for denne meget truende krigsfare.

Vi har set, at vi fra dansk side, fra den danske regerings side, har været med til at tage initiativer for at få FN's sikkerhedsråd til at behandle den aktuelle krigsrisiko. Om disse spørgsmål vil jeg i øvrigt kun gøre den ene bemærkning, at der, efter at generalsekretæren traf sin beslutning om at trække FN's fredsbevarende styrke tilbage fra disse områder, er faldet mange ord om, at hermed havde FN's fredsbevarende styrke spillet fallit. Det mener jeg ikke man kan sige; jeg mener, at den omstændighed, at vi har haft denne fredsbevarende styrke siden